

Veslařský klub

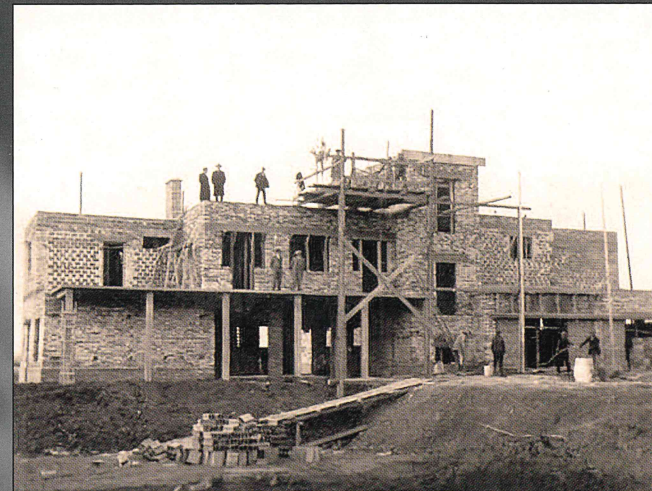
Obyvatelé Hodonína, pokud nejsou, nebo nebyli přímo členy Veslařského klubu, mají většinou tento název spojený s příjemným areálem, skrytým částečně v zeleni u hlavního toku řeky Moravy nad jezem. Původní Veslařský klub Hodonín má však své začátky mnohem blíže k městu. Řeka ještě nebyla zregulovaná a hlavní rameno protékající kolem města lákalo k lodním vyjížděnkám. Už před rokem 1900 členové veslařského odboru, spadajícího pod Sokol, podnikali víceméně společenské výlety po i proti proudu řeky Moravy. Vzhledem k odlišným zájmům se v roce 1907 rozhodli od Sokola osamostatnit a dne 19. června založili Veslařský klub Hodonín. Od pana Anselma Daňka si pronajali pozemek v ulici s příhodným názvem Vodní, (nyní Miličova) a postavili si tam boudu pro ukrytí lodí i ostatního veslařského nářadí. Již 28. července 1907 pokřtili první klubovou loď jménem Vlasta, v dalším roce pak již měl klub lodí třináct. Dům pana Anselma Daňka však vyhořel. V roce 1909 klub poškozený domek koupil a přestavěl jej na klubovnu se šatnou a bytem pro zřízence. Miloš Baar v knize Hodonín město a okres popisuje činnost nově vzniklého klubu takto: „Čilejší členové podnikali zájezdy do Veselí, do Cáhnova a později do Prešpurku – nyní Bratislavy. Do roku 1912 spadají první začátky sportovní veslařiny a již příštího roku oběslány veslařské závody v Uh. Hradišti. Roku 1914 hostil klub závodní mužstva cizí. Sezona byla tohoto roku předčasně ukončena mobilisací a započatím světové války.“

S přípravami regulace Moravy vznikaly veslařům značné komplikace, na uzavřené části řeky by jejich činnost byla téměř znemožněna. Klubovna navíc nestačila zvyšujícímu se zájmu o veslování, proto byla započata jednání o zakoupení pozemku u hlavního toku Moravy. Hodonínská Občanská záložna

poskytla veslařům úvěr 32 000 Kč a za tuto částku byl v roce 1923 nový pozemek zakoupen. Nestavělo se hned, základní kámen byl položen slavnostně 22. července 1928. K této slávě byly využity meziklubové veslařské závody, ve kterých Hodonínští závodníci získali ve všech startech vítězství nad soupeři z klubu z Německa. Stavba, navržená ve funkcionalistickém stylu architektem ing. Jaroslavem Smitalem z Kroměříže, byla prováděna Hodonínskou firmou pana Antonína Sedláře, ale vzhledem k výrazné dobrovolné aktivní pomoci členů veslařského klubu mohl být již v červnu, jak jinak, než opět při veslařských závodech, celý areál slavnostně otevřen.

Stylově popisuje stav veslařského klubu v knize z roku 1935 opět Miloš Baar: „V důsledku regulace řeky Moravy byl nucen klub opustit své stanoviště v Miličově ulici a postavil v r. 1928–29 krásnou klubovnu s velkou loděnicí, klubovní místností, šatnami, sprchami a pražírny u lesa Očova nad projektovaným jezem, který loňského roku byl postaven. Závodní park klubu obsahuje 2 gigové čtyřky, 2 závodní čtyřky a 2 jednoveslovky (skul a skif). Spolek poskytuje každoročně téměř neomezený počet stipendijních míst pro veslařský výcvik mladých lidí. Český veslařský klub v Hodoníně je dnes a bude napříště jakýmsi střediskem na řece Moravě, od něhož bude regulován tok řeky do hlavního řečiště pod jezem do odpadového ramene k městu, do ramene slovenského a pro zavlažování luk. Zregulováním řeky získá klub nejlepší veslařskou dráhu na Moravě a splní jistě své tělovýchovné poslání k radosti a pýše města Hodonína.“

No a závěrem nezbyvá než dodat, že na výkony hodonínských veslařů může být město již po několika generacích opravdu pyšné.

Rok 1928, veslařský klub v hrubé stavbě

Dnes je okolí klubu skryto v zeleni

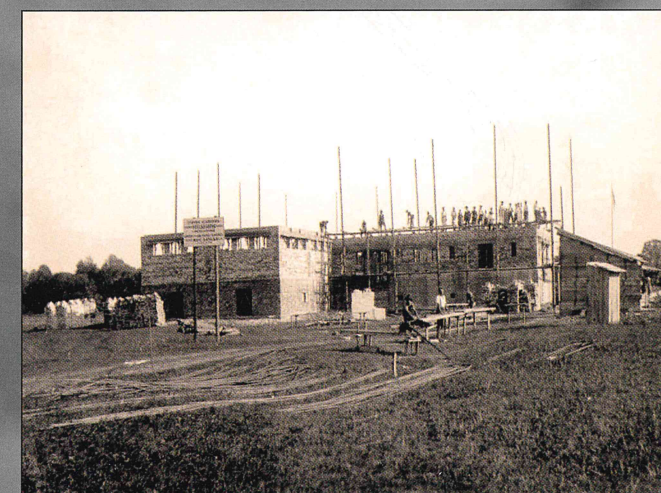
V době regulace Moravy, snad 1933–1935

Původně téměř otevřený prostor v okolí veslařského areálu

Díky vzrostlé vegetaci dnes už takto budovy spatřit nelze

Zadní pohled na areál, řeka teče za budovou zleva doprava